

Kristus er opstanden

I 1885 – kort tid efter sin døb – holdt Josef Rabinowitsch påskegudstjeneste for sin lille menighed i Kischinew i det sydvestlige Rusland. Som leder af »Den nye pagts Israelitter« holdt han ikke blot gudstjenester på sabbaten, men også på jødiske og kristne helligdage. I sit bedehus, som af myndighederne blev opfattet som en synagoge, prædikede han for sine jødiske brødre om den korsfæstede og opstandne Jesus.

For første gang, skriver Rabinowitsch i 1885, hørtes i et jødisk bedehus de mægtige ord: »Kristus er opstanden«.

I en langfredagsprædiken fra 1891 siger Rabinowitsch:

»Gennem mange århundreder har jøderne i denne uge, ugen før den hellige påske, levet i stor uro. De var nemlig bange for gennem et ord eller

en handling at pådrage sig de kristnes vrede, hvis fjendskab særlig i denne tid var let at vække, fordi jødernes fædre dagen før påske havde overgivet Jesus Kristus til pisk og korsfæstelse«.

Rabinowitsch fortsætter:

»Denne vrede fra de kristnes side kostede jøderne meget blod, og det er ikke underligt, at jøderne for deres vedkommende også viste deres misnag, når denne uge nærmede sig, ja, endog ved den mindste påmindelse om Jesus af Nazarets blodige historie, han, som hele den kristne verden anser for Kristus, den levende Guds Søn. For jøderne var det smerteligt at tænke på, at denne historie er blevet en evig arv for næsten hele verden, for alle folkeslag. På denne måde var denne betydningsfulde uge lige

vanskelig for begge parter...«

I 1903 mistede 49 jøder livet, og mere end 500 blev såret, og mange flere mistede deres hjem under den første alvorlige pogrom i Kischinew.

Den svenske jødemissionær P. Wolff kom til Kischinew kort tid efter denne pogrom. Han fortæller, at katastrofen begyndte netop første påskedag, hvor glæden over, at Kristus sandelig var opstanden, var størst. De såkaldte »retroende«, som tog del i massakren, kalder han vilddyr.

P. Wolff fortsætter:

»At tænke sig, at disse vilddyr, da de ihjelslog mænd og kvinder samt kastede små børn ned fra anden og tredje etage, råbte: »Kristus er sandelig opstanden«. Hvilken hån mod Herren og hans sag blandt Israel«.

Sande kristne møder jøderne aldrig, siger Wolff. »Hvor føles det dog vanskeligt for en missionær under sådanne omstændigheder! Man ville hellere skjule sig og tie«, udbryder han.

Det er snart påske. Derfor siger vi til hinanden: Kristus er sandelig opstanden!

Måtte vi høre det på ny, så vi får ny kraft til at leve som sande efterfølgere af den korsfæstede og opstandne Jesus. Ordene skal siges. Hvad ordene repræsenterer, skal vise sig i vor hverdag. Også i Israelsmissionens hverdag.

Glædelig påske!

Kai Gjes-1 Olsen

Den danske Israelsmission

Kontor og ekspedition

YM-huset, Nørregade 14,
Box 35, 6070 Christiansfeld,
tlf. 04 56 22 33,
girokonto 3 05 45 00

Landssekretær Peter Schmidt,
Sejrsvej 92, Rinkenæs,
6300 Gråsten,
tlf. 04 65 03 30

Landsstyremedlemmer

Formand: Flyverprovst
Vilhelm Værgø,
Grove Præstegård,
7540 Haderup,
tlf. 07 14 30 73

Næstformand: Overlærer
Lars M. Nielsen,
Toftegårdsparken 32, Sulsted,
9380 Vestbjerg,
tlf. 08 26 12 14

Lærer Birthe M. Hvirvelkær,
Christianshøj 27,
9270 Klarup,
tlf. 08 31 80 06

Valgmenighedspræst
Kirsten Tange Jørgensen,
Ballevej 41,
Balle, 7182 Bredsten,
tlf. 05 88 10 50

Sygeplejelerer
Birgit W. Lindgreen,
Brislingvej 32,

Israel-jubilæet

Luthersk Missions hornorkester fra Hillerød gav med et potpourri over israelske melodier en festlig optakt til Israel-jubilæet i København, søndag den 6. marts. Da dirigenten slog an til Israels nationalmelodi *Hatikva*, rejste den store forsamling sig.

Det skete søndag den 6. marts i missionshuset Bethesda, som ligger på Israels Plads i København. Dét hedder pladsen stadigvæk, selv om nogle demonstranter for et stykke tid siden gav til kende, at den skulle kaldes Palæstina Plads.

Demonstrationer imod Israel var der nu ikke noget af den 6.

marts. Derimod blev jubilæet en kraftig markering af, at Israel stadigvæk har mange venner i Danmark. 700-800 mennesker deltog i mødet, hvilket overgik selv de dristigste forventninger.

Vilhelm Værgemøtte i sin velkomst på arrangørernes vegne beklage, at den planlagte gudstjeneste i Trinitatis kirke var blevet aflyst.

Både den israelske ambassadør, Amos Ganor, og overrabbiner Bent Melchior var blandt gæsterne. Begge bragte hilsener. Formændene for de tre arrangører talte, og der blev sunget såvel danske salmer som et

gammeltestamentligt bibelvers. Peter Schmidt viste en meget smuk lysbilledserie med blomstermotiver fra Israel, og Annie og Ingolf Munch glædede den store forsamling med deres pragtfulde israelske sange.

Deltagerne i mødet forsyndede sig med gratis materiale fra de tre organisationers stande.

Jovist, det blev markeret, at Israel fylder 40 år i år. Og markeringen fik et værdigt forløb. Værdigt – ikke mindst fordi man ikke forbigik den krise, Israel nu befinder sig i.

Missionshuset Bethesdas store sal var fyldt ved Israel-jubilæet.

Annie og Ingolf Munch sang israelske og jødiske sange.

Stikord fra talerne

Formanden for Den danske Israelsmission talte over emnet »Antisemitisme«.

Vilhelm Værge sagde bl.a.

- at kristne bærer med på en skyld over for det jødiske folk
- at vi har fået vores Bibel og den Jesus, vi tror på, fra det jødiske folk
- at antisemitismen er ukristelig, ugudelig og umenneskelig
- at antisemitisme er et førkristelig fænomen, som bl.a. Esters bog omtaler
- at den kristne kirke ofte har brugt sin magt forkert
- at antisemitisme i kristne omgivelser har givet sig grufulde udslag, både i den katolske og i den protestantiske kirkes historie
- at Luthers syn på jøderne – i hvert fald i hans senere år – ikke er noget at råbe hurra for
- at kulminationen på antisemitismen i KZ-lejrene, hvor seks millioner jøder blev dræbt, ikke bare var én gal mands værk, men en følge af et forkvaklet syn på jøderne
- at antisemitisme ikke bare er et fortidigt fænomen, men den lurker stadig på os
- at vi ikke skal glemme glæden over, at det jødiske folk har fået sit eget land, selv om vi ikke altid er enig i den aktuelle israelske politik
- at vi må gøre vort til, at antisemitismen ikke får gode kår i vort land.

Formanden for Ordet og Israel talte over emnet »Israel i dag i lyset af Bibelen«.

Samuel Roswall sagde bl.a.

- at Israel og Bibel samt Israels folk og Israels land hører uløseligt sammen
- at Israel ikke har gjort sig fortjent til sin udvælgelse
- at Guds kærlighed ikke er begrundet i menneskelige kvaliteter
- at det er vigtigt at gøre sig klart, hvad Gud har sagt om denne sag i Skriften
- at en bibelsk zionisme er begrundet i Guds nidkærhed for sit hellige navn
- at en bibelsk zionisme ikke kan holdes adskilt fra en politisk zionisme, da Gud handler med den verden, han selv har skabt
- at der er fremtid og håb for Israel
- at staten Israels oprettelse er udtryk for Guds trofasthed
- at vi skal benytte 40-året til at pege på fremtidshåbet for Israel
- at pressen har givet en forenklet præsentation af situationen i Israel i dag
- at vi i Danmark også er ved at blive offer for denne præsentation
- at vi derfor ikke blot skal bede om Jerusalems fred, men også bede for Danmark.

Formanden for Dansk-jødisk Venskab afsluttede Israel-jubilæet.

Christian Svendsen sagde bl.a.

- at man i Dansk-jødisk venskab har oplevet mange ting, man ikke havde forventet
- at 40-års fejringen skal tages med en vis modifikation, da det er 4000 år siden, Gud gav sine løfter til Abraham
- at det er 3000 år siden, David gjorde Jerusalem til Israels hovedstad
- at det er 2000 år siden, Jesus blev født i Israel af en jødisk mor
- at kirken har cementeret en ubibelsk teologi og påført jøderne store lidelser
- at Gud ikke kan løbe fra de løfter, han har givet tidligere
- at Israel er et tegn, der varsler en ny verdensorden
- at det i sig selv er et tegn, at Israel ikke er forsvundet som folk, sådan som andre gamle kulturfolk er forsvundet
- at Israel måske skal igennem mange trængsler, men løfterne til det skal blive opfyldt
- at man kan gå hen og handle andre steder, når Irma og Brugsen nu har lukket af for israelske varer!

Fotos fra Israel-jubilæet: Rolf Jørgensen, Det nye Missionsvennen.

Ledere og ægtefæller fra de tre organisationer, der stod bag Israel-jubilæet.

Et værdigt samarbejde

Formanden for *Den danske Israelsmission*, Vilhelm Værge, udtrykte i sin velkomst glæde over, at tre danske Israel-organisationer i fællesskab kunne byde velkommen til Israel-jubilæet.

Formanden for *Ordet og Israel*, Samuel Roswall, takkede de to andre organisationer for et godt og værdigt samarbejde.

Formanden for *Dansk-jødisk Venskab*, Christian Svendsen, sagde, at hans organisation ikke havde forudset at skulle fejre 40-års dagen sammen med Israelsmissionen og Ordet og Israel.

I sig selv er det altså en begivenhed, at de tre danske Israel-organisationer kunne finde sammen denne dag og i fællesskab markere, at de er venner af

Israel – deres indbyrdes forskelle til trods.

Det gjorde de, som det blev udtrykt i programmet

- i taknemmelighed over, hvad den kristne menighed har modtaget gennem det jødiske folk og
- i smerte over de lidelser, som også kristenheden har påført det jødiske folk.

At der er forskelle, og at disse også på forskellig måde kom til udtryk i talerne, er ingen overraskelse. Men der gives tider og situationer, hvor man overhører forskelle for i fællesskab at markere en vigtig sag.

I København d. 6. marts blev det markeret, at danske Israel-organisationer ikke vender ryggen til Israel i mørke tider.

Israel har venner

Der er noget at sige tak for, også når der er mørke dage, sagde overrabbiner Bent Melchior ved Israel-jubilæet i København.

– Når jeg ser ud over den store forsamling, er jeg glad for at konstatere, at kirkens medlemmer er bedre end dens ledere. Det er vigtigt for os at vide, hvor vi har vores venner.

Med disse ord indledte overrabbiner Bent Melchior sin hilsen til den store forsamling af Israel-venner, der var mødt frem i Bethesda i København for at markere 40-året for staten Israels oprettelse.

Den danske overrabbiner understregede, at det danske folk har været – og er – venner. Hvad der skete i 1943 er ofte blevet omtalt, men det skal gentages. Det har vi levet højt på, men i dag skal vennerne også tælles, sagde han.

Melchior udtrykte sin glæde over, at der er nogle der tør stå frem og vise deres glæde over at staten Israel består, selv under de nuværende urolige politiske forhold i Israel.

Genopstandelse af nazisme

Han mindede om den genopstandelse af nazisme, som på

forskellig måde kommer til udtryk, og som det jødiske samfund i Danmark også mærker. Var staten Israel ikke blevet oprettet, ville jøder i mange lande

være ilde stedt. For hvor skulle de så rejse hen, spurgte overrabbineren.

– Vi er enige: det er forfærdeligt, hvad der sker i Gaza. Israel

har ikke opnået det, vi gerne ville, det skal nå. Jeg ville gerne have set det. Men det skal nok komme. Der skal også være et par mirakler til vore børn! Israel

skal leve op til det kald, det har fået i historien.

En tak

Melchior rettede en tak til de tre organisationer, som havde arrangeret Israel-jubilæet: – Der er noget at sige tak for, også når det er mørke dage. Tak til dem, der tog dette initiativ, og tak til dem, der holdt fast, da der kom skygger.

– Genoprettelsen af staten Israel er ikke blot en sejr for det jødiske folk, men for ret og retfærdighed og for det gode i verden, sagde overrabbiner Bent Melchior.